

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยความแข็งแรงออกทนของหัวใจและประสิทธิภาพของระบบไหลเวียนโลหิต และความอดทนของกล้ามเนื้อขา บุคคลที่หัวใจมีประสิทธิภาพในการทำงานดี มีระบบไหลเวียนโลหิตดีและมีความอดทนของกล้ามเนื้อคือย่อมเป็นผู้ไค่เปรียบ โดยเฉพาะถ้าการทำงานนั้นออกมาในรูปการแข่งขันกีฬา และเป็นกีฬาประเภทที่มีความหนักของงานค่อนข้างสูง เช่น วิ่งระยะไกล, ว่ายน้ำ, วิ่งมาราธอน, สกี ฯลฯ. การทำงานของหัวใจ ระบบไหลเวียนโลหิตและความอดทนของกล้ามเนื้อจะเป็นเครื่องทำนายผลการแข่งขันได้ว่าผู้ชนะคงจะเป็นผู้ที่มีปัจจัยดังกล่าวข้างต้นดีกว่า คาร์ลตัน อาร์ เมเยอร์ (Carlton R. Meyers) และ ที เออร์วิน บเลซ^๑ (T. Erwin Blesh) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะทราบการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตนั้นจะทราบได้โดยดูจากความอดทนของหัวใจและประสิทธิภาพของระบบไหลเวียนโลหิตในการปรับให้เข้ากับสภาพงานที่ทำอยู่, รวมทั้งความแข็งแรงออกทนของกล้ามเนื้อด้วย การทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตจะทำให้หัวใจและระบบไหลเวียนโลหิตมีความสามารถจัดหาเชื้อเพลิงให้แกกล้ามเนื้อและนำของเสียออกไป ความต้องการเชื้อเพลิงและการขับถ่ายของเสียของกล้ามเนื้อจะขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับความหนักของกิจกรรมที่มีต่อกล้ามเนื้อ ระหว่างการออกกำลังกายที่หนักความต้องการจะเพิ่มขึ้นมากกว่าขะพัก เพราะการทำงานของหัวใจจะถูกเร่งและไหลเวียนโลหิตอย่างรวดเร็ว ประสิทธิภาพในการทำงานของกล้ามเนื้อจะขึ้นอยู่กับสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิต ในการเปรียบเทียบกับบุคคลซึ่งมีสภาพร่างกายไม่คี่ในสภาพที่ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ออกกำลังกายหรือทำงาน หัวใจและระบบไหลเวียนโลหิตของผู้ได้รับการฝึกหรือมีสภาพร่างกายดีจะมีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่า และกลับคืนสู่ปกติเร็วกว่าภายหลังจากการออกกำลังกายหรือทำงาน ความสัมพันธ์เกี่ยวของกันของระบบหายใจกับการทำงานของหัวใจ

¹Carlton R. Meyers, and T. Erwin Blesh, Measurement in Physical Education (New York : The Ronald Press Company, 1962), pp. . 232 - 235.

และหลอดโลหิตมีความสัมพันธ์กันมาก เพราะว่าถ้าระบบหายใจไม่ทำการขนส่งออกซี้เจนและ
ซึบถ่ายคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพอเพียงแล้ว การทำงานของหัวใจและ
หลอดโลหิตก็จะไม่มีประโยชน์อันใด

เพื่อที่จะวัดความสามารถในการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตออกมาเป็นปริมาณที่
เปรียบเทียบได้ อันจะเป็นประโยชน์ในการบอกความสามารถและประสิทธิภาพในการทำงานของ
แต่ละบุคคล นักพลศึกษาและนักสรีรวิทยาจึงได้พยายามคิดค้นว่าอะไรบางอย่างที่จะใช้เป็นเครื่องบอก
ได้. มีผู้ค้นพบว่าสิ่งที่จะสามารถใช้เป็นตัวบอกการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตนั้นมีหลายอย่าง
เช่น อัตราการเต้นของชีพจร (Pulse rate), ความดันเลือด (Blood pressure), การ
ใช้ออกซี้เจน (Oxygen consumption), ปริมาตรการไหลเวียนของโลหิตใน ๑ นาที (Minute
volume of circulation), ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในโลหิต (Carbon dioxide
determination), และองค์ประกอบของโลหิต (Blood composition) สิ่งที่จะนำมาวัดนี้
จะสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพทางกายที่มิในการออกกำลังกาย แต่เมเยอร์ (Meyers) และเบลช^๒
(Blesh) ได้กล่าวว่า การใช้อัตราการเต้นของชีพจรเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดและเชื่อถือได้มากที่สุด
และไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือหรือสถานที่ในการทดสอบที่ยุ่งยากและมีราคาแพง. ความจริงแล้ว
การวัดการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตเป็นเรื่องซับซ้อนมากเพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพล
ต่ออัตราการเต้นของหัวใจ เช่น อายุ, เพศ, การเปลี่ยนแปลงงานที่ทำ, การเปลี่ยนอิริยาบถ,
การออกกำลังกาย, ฤดูกาลและสภาพอากาศ, การอดนอน, การย่อยอาหาร, การหายใจ, สภาพ
ทางอารมณ์และประสาท. อย่างไรก็ตามได้มีการเปรียบเทียบหาความแม่นยำในการทดสอบโดย
การใช้ผู้ทำการทดสอบที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีแล้ว ผลปรากฏว่าการวัดประสิทธิภาพของหัวใจและ
ระบบไหลเวียนโลหิตโดยการใช้อัตราการเต้นของชีพจรเป็นเกณฑ์จะบอกถึงการทำงานของหัวใจ
และหลอดโลหิตได้

แบบทดสอบที่ใช้วัดการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตโดยใช้อัตราการเต้นของชีพจร

²Ibid

เป็นเกณฑ์ เช่น ทัทเทิลพัลส์เรโซเทสต์ (Tuttle - Pulse - ratio Test), ฮาร์วาร์ดสเต็ปเทสต์ (Harvard Step Test), คาร์ลสันเฟติกเคิร์ฟเทสต์ (Carlson Fatigue Curve Test) นอกจากนี้แบบทดสอบเออร์โกเมตรี (Ergometry) ก็น่าจะใช้วัดการทำงานของหัวใจและหลอดเลือด เนื่องจากแบบทดสอบเออร์โกเมตรีเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการทำงาน. ออสทรานด์ (Astrand) ได้กล่าวไว้ว่าการที่สภาพร่างกายมีความสามารถในการทำงานได้นั้นแสดงว่า หัวใจและระบบไหลเวียนโลหิตจะต้องทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบทดสอบเออร์โกเมตรีตามวิธีของออสทรานด์นี้ใช้วัดอัตราการเต้นของหัวใจขณะทำงานเพื่อหาสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด แบบทดสอบเหล่านี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพทางกาย ดังนั้นจะมีประโยชน์ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนบุคคลทั่วไป ตลอดจนนักกีฬา ในการเรียนการสอนพลศึกษาแบบทดสอบเหล่านี้จะเป็นประโยชน์มาก เพราะทำให้ทราบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนอันจะเป็นประโยชน์ในการจัดชั้นเรียน จัดกิจกรรมการเรียน และยังเป็นประโยชน์ในการประเมินผลโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ในค่านักกีฬาก็จะมีประโยชน์ในการทดสอบสมรรถภาพนักกีฬา นำไปใช้ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาและอาจจะนำไปทำนายผลการแข่งขันกีฬา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าน่าจะได้ศึกษาถึงผลของการทดสอบตามแบบทดสอบดังกล่าวมาแล้วว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด และสามารถนำไปทำนายการแข่งขันกีฬาได้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาแบบทดสอบเออร์โกเมตรี ฮาร์วาร์ดสเต็ปเทสต์ และการวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร เพื่อจะดูว่าแบบทดสอบเออร์โกเมตรีและฮาร์วาร์ดสเต็ปเทสต์ที่มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และแบบทดสอบทั้งสองนี้จะสามารถนำไปทำนายการวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร

³ Charles Harold McCloy, and Norma Dorothy Young, Test and Measurements in Health and Physical Education (3rd. ed.; New York : Appleton - Century - Croft, Inc., 1954), pp.. 288 - 312.

⁴ Per - Olof Astrand, Work Tests with the Bicycle Ergometer (Verberg : Monark - Crescent AB), p. ๑.

ใดหรือไม่ แบบทดสอบต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้มีลักษณะที่น่าจะมีความสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

แบบทดสอบเออร์โกเมตรีเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการทำงาน, ซึ่งจะบอกถึงการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตได้ แบบทดสอบนี้ให้ผู้รับการทดสอบถีบจักรยานแบบของโมนาร์ก (Monark Bicycle Ergometry) โดยใช้วิธีการทดสอบของออสตรานด์ (Astrand) เพื่อหาสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด, ซึ่งจะเป็นเครื่องชี้ความสามารถในการทำงานได้คือ

ปีเตอร์ วี คาร์โปวิช^๕ (Peter V. Karpovich) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่กำหนดสมรรถภาพการจับออกซิเจนมี ๔ ประการ คือ ๑. การหายใจ การหายใจจะเพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งกับการหายใจลึก ๆ จะทำให้ออกซิเจนในถุงลมมากขึ้น ๒. สมรรถภาพของโลหิตในการนำออกซิเจน, ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับจำนวน ฮีโมโกลบิน (Hemoglobin) ในเม็ดโลหิต ๓. ติชชูส์ (Tissues) ของไมซาคอออกซิเจน คือโดยปกติติชชูส์ จะรับเอาออกซิเจน ๕.๕ c.c. ในโลหิต ๑๐๐ c.c. แต่ขณะออกกำลังกายจะต้องเพิ่มเป็น ๒ เท่าหรือ ๒ เท่าครึ่ง ถ้าร่างกายนำออกซิเจนเข้าไปไมพอ ติชชูส์ก็จะขาดออกซิเจน ๔. ปริมาตรการไหลเวียนของโลหิตใน ๑ นาที อัตราของโลหิตที่ไหลเวียนในร่างกายนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนโลหิตที่หัวใจสูบฉีดต่อ ๑ นาที จะเห็นได้ว่าสิ่งที่กำหนดสมรรถภาพการจับออกซิเจนนั้นก็ต้องมาจากการทำงานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิตนั่นเอง และตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่าการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตนั้นมีความสัมพันธ์กับระบบหายใจ ดังนั้นการที่ผู้รับการทดสอบจะมีสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดอยู่ในเกณฑ์ก็จะต้องมีการประสานงานที่ดีของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต (Circulorepiratory endurance) และยังคงมีความอดทนของกล้ามเนื้อซาควย เพื่อใช้ในการถีบจักรยานเป็นเวลา ๖ นาที

แบบทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์เป็นวิธีสำหรับวัดการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิต (Cardiovascular tests), แมคคลอย^๖ (McCloy) ได้บอกไว้ว่าสามารถใช้แบบ

⁵Peter V. Karpovich, Physiology of Muscular Activity (London : W.B. Saunders Company, 1962), pp. 72 - 74.

⁶McCloy, and Young, loc. cit.

ทดสอบสำหรับวัดการทำงานของหัวใจและหลอดโลหิตเพื่อวัดประสิทธิภาพในการทำงานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิตได้อีก ดังนั้นแบบทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสท์ที่น่าจะใช้วัดการทำงาน ของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิตได้คือ ผู้ที่จะได้คะแนนจากการทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสท์ สูงก็ควรจะมีการประสานงานที่ดีของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต และยังคงมีความอดทน ของกล้ามเนื้อขาควย เนื่องจากต้องก้าวขาขึ้นลงบนมาในการทดสอบเป็นเวลา ๕ นาที.

ส่วนการวิ่งระยะทางไกลเป็นการทำงานประเภทที่ใช้ความอดทนทางร่างกาย^๗ (Endurance) และเป็นความอดทนทางร่างกายประเภทที่ระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต จะต้องทำงานประสานกันได้อย่างดี (Circulorespiratory endurance) การที่ระบบหายใจ และระบบไหลเวียนโลหิตจะทำงานประสานกันได้ดีต้องประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้ ๑. ความแข็งแรง (Strength) และความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular endurance) ที่ใช้ในการวิ่ง ๒. ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อหัวใจ และประสิทธิภาพของระบบไหลเวียนโลหิต ๓. ประสิทธิภาพของปอด

ฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าทั้งการทดสอบเออร์โกเมตริย์, ฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสท์ และการวิ่ง ระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร นั้นต่างก็ต้องอาศัยการทำงานประสานกันของระบบหายใจและระบบไหล เวียนโลหิต (Circulorespiratory endurance) และยังคงมีความอดทนของกล้ามเนื้อขา อีกควย (Muscular endurance) นอกจากนี้การทดสอบทั้ง ๓ แบบนี้เป็นการทำงานในภาวะ สูงสุด (Maximal work) หรือภาวะเกือบสูงสุด (Submaximal work) และต่างก็ใช้ระยะเวลา ในการทำประมาณ ๕ - ๖ นาที อย่างไรก็ตามเราก็คงไม่ทราบได้ว่าการทดสอบทั้ง ๓ แบบนี้ ผู้รับการทดสอบจะสามารถทำได้ในระดับเดียวกันหรือไม่เพียงใด

ควยเหตุนี้จึงกล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าน่าจะได้ศึกษาว่าผลการทดสอบเออร์โก เมตริย์ ผลการทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสท์ และผลการวิ่งระยะทางไกลนั้น มีความสัมพันธ์กันหรือ

⁷ Laurence E. Morehouse, and Augustus T. Miller, Physiology of Exercise (4th. ed.; Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1963), p.237.

⁸ McCloy, and Young, op. cit., pp. 165 - 167.

ไม่เพียงใด เพื่อเราจะได้เลือกใช้แบบทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพในการทำงานประสานกันระหว่างระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต, หรือเพื่อวัดสมรรถภาพทางกาย, วัดความสามารถในการทำงานใดก็ตามที่ตามความสะดวกและตามอุปกรณ์ที่มีอยู่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อหาความสัมพันธ์ของผลการทดสอบเออร์โกเมตริกซ์กับฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์
๒. เพื่อหาความสัมพันธ์ของผลการทดสอบเออร์โกเมตริกซ์กับวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร
๓. เพื่อหาความสัมพันธ์ของผลการทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์กับวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร.

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าผลการทดสอบเออร์โกเมตริกซ์, ฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์ และการวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร จะเป็นไปในทางเดียวกันและมีความสอดคล้องกันในทางดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

๑. ผลการทดสอบเออร์โกเมตริกซ์และฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์มีความสัมพันธ์กัน
๒. ผลการทดสอบเออร์โกเมตริกซ์และวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตรมีความสัมพันธ์กัน
๓. ผลการทดสอบฮาร์วาร์ดสแต็ปเทสต์และวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตรมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. ผู้รับการทดสอบคือนิสิตชายแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๖๐ คน
๒. การวิ่งระยะทางไกลจะศึกษาเฉพาะวิ่ง ๑๕๐๐ เมตร
๓. การทดสอบแต่ละแบบทำการทดสอบเพียงครั้งเดียว นอกจากมีความผิดปกติหรือข้อสงสัยเกิดขึ้น

๓. การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในเรื่องมัธยิมเลขคณิต (Arithmetic mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation), สัมประสิทธิ์แห่งการกระจาย (Coefficient of variation - V), ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error), สัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ (Coefficient of Correlation)

ขอตกลงเบื้องต้น

แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อถือ (Reliability) และความแม่นยำ (Validity) เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในประเทศไทยโดยยอมรับและนำมาใช้นานมาแล้ว

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้อาจมีสิ่งนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยจะควบคุมได้ดังนี้ คือ

๑. การวิจัยเรื่องนี้ต้องอาศัยเครื่องมือหลายชนิด ผลการวิจัยจึงขึ้นอยู่กับความแม่นยำของเครื่องมือที่ใช้

๒. การทดสอบวิ่ง ๑๕๐๐ เมตร มีสภาพต่าง ๆ เข้ามามีอิทธิพลมาก เช่น แรงจูงใจ (Motivation), ชวงก้าว, ความสามารถที่จะใช้แรงในการวิ่ง (Distribution of Energy) ซึ่งจะขึ้นอยู่กับ การฝึกฝน, และกลไกต่าง ๆ ในการวิ่งซึ่งทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ ผู้ที่ฝึกซ้อมเป็นประจำย่อมจะวิ่งได้ดีกว่า ความไม่สมบูรณ์ข้อนี้เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลของการวิจัยมาก

๓. ผู้วิจัยไม่อาจควบคุมอาหารและการพักผ่อนของผู้รับการทดสอบให้อยู่ในสภาพคงที่หรือใกล้เคียงกันได้. ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้รับการทดสอบแต่ฝ่ายเดียว

ประโยชน์ของการวิจัย

๑. จากผลของการวิจัยนี้จะทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์แบบทดสอบความอดทนทางร่างกาย (Circulorespiratory endurance) ซึ่งอาจใช้แทนกันได้ในระหว่าง

๓ แบบ

๒. จากผลของการวิจัยนี้จะทำให้สามารถเลือกใช้แบบทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพทางกาย, วัดความสามารถในการทำงาน, วัดความอดทนทางร่างกายตามความสะดวกและอุปกรณ์ที่มีอยู่.

๓. จากผลของการวิจัยนี้จะทำให้ได้แบบทดสอบสำหรับคัดเลือกตัวนักกีฬา หรือทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา

๔. ถ้าผลการทดสอบเออร์โกเมตริย์ และฮาร์วาร์ดสเต็ปเทสที่มีความสัมพันธ์กับการวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร, ก็จะได้แบบทดสอบที่จะนำไปใช้ในการทำนาย การวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร

วิธีดำเนินการ ค้นคว้าและวิจัย

ดำเนินการดังนี้

๑. วางเค้าโครงและขอบเขตของการศึกษาวิจัยครั้งนี้
๒. ศึกษาวิธีทดสอบ, และคำแนะนำเกี่ยวกับการทดสอบ
๓. เตรียมอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการทดสอบ
๔. เลือกผู้สมัครใจรับการทดสอบจากนิสิตชายแผนกวิชาพลศึกษา คณะครู ศาสตราจารย์สาธิตมหาวิทยาลัย จำนวน ๖๐ คน
๕. ดำเนินการทดสอบเออร์โกเมตริย์ ฮาร์วาร์ดสเต็ปเทสและวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร โดยผู้รับการทดสอบแต่ละคนไม่จำเป็นต้องทำแบบทดสอบเรียงลำดับ เหมือนกันทุกคน
๖. ในการทดสอบผู้วิจัยพยายามจัดสภาพการทดสอบเป็นต้นว่าเวลา, อุณหภูมิ, และความชื้นสัมพันธ์ให้ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ก็ได้แนะนำผู้รับการทดสอบให้พยายามจัดอาหารและการพักผ่อนให้อยู่ในสภาพที่ใกล้เคียงกันตลอดเวลากการวิจัย. ในการทดสอบวิ่งระยะทาง ๑๕๐๐ เมตร ถัดมแรงมากก็เลื่อนการทดสอบไปในวันต่อไป
๗. ช่วงระหว่างการทดสอบครั้งหนึ่ง ๆ ห่างกันไม่เกิน ๑ สัปดาห์ นอกจากเกิดเหตุสุดวิสัย เช่น ผู้รับการทดสอบป่วย, หรือมีอาการผิดปกติเกิดขึ้น (ผู้รับการทดสอบแต่ละคนไม่ทำการทดสอบเกิน ๑ แบบในวันเดียวกัน) อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้คำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายของผู้รับการทดสอบด้วย ในการทดสอบผู้รับการทดสอบในแต่ละครั้งนั้นต้องพยายามไม่ให้สภาพร่างกายแตกต่างกันมาก
๘. ทำการทดสอบซ้ำหากมีความผิดปกติ หรือเพื่อความแน่ใจในผลการทดสอบ
๙. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อเป็นหลักฐานในการสรุปผลการวิจัย และเสนอแนะความเห็นบางประการ

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

๑. ความอดทนทางร่างกาย (Endurance) หมายถึงความสามารถของร่างกายที่จะทนทำงานที่หนักติดต่อกันเป็นเวลานาน แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑.๑ ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular endurance) หมายถึงความอดทนของกล้ามเนื้อที่จะทนทำงานหนักติดต่อกันเป็นเวลานาน ซึ่งขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อจะมีความอดทนได้ต้องมีคาร์โบไฮเดรตสะสมอยู่เสมอ, และมีจำนวนเส้นโลหิตฝอยที่จะทำงานมาก เพื่อจะโคส่งอาหารไปหล่อเลี้ยงและนำกากที่เกิดจากการทำงานออกไป.

๑.๒ ความอดทนในการทำงานของระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต (Circulorespiratory endurance) หมายถึงประสิทธิภาพในการที่ร่างกายสามารถทำงานประสานกันได้ระหว่างระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิต เช่น เมื่อกำลังกล้ามเนื้อทำงานจะต้องการอาหาร และออกซิเจน, ซึ่งได้มาจากระบบไหลเวียนโลหิต. ระบบไหลเวียนโลหิตจะดีก็เนื่องมาจากการทำงานของหัวใจและปอด ดังนั้นปัจจัยที่จะทำให้ระบบหายใจและระบบไหลเวียนโลหิตทำงานประสานกันได้ดีได้แก่ ๑. ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ ๒. ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อหัวใจ, และประสิทธิภาพระบบไหลเวียนโลหิต ๓. ประสิทธิภาพของระบบหายใจ

๒. สมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular fitness) หมายถึงความสามารถที่จะส่งเลือดไปยังส่วนของร่างกายที่กำลังทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ. สมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดนี้แสดงให้เห็นถึงสภาพของหัวใจและสภาพร่างกายทั่วไป

๓. สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด (Maximum oxygen uptake or intake capacity) หมายถึงความสามารถของร่างกายที่จะจับออกซิเจนเพื่อไปใช้ให้พอเพียงในระหว่างการออกกำลังกายอย่างเต็มที่

๔. ภาวะอยู่ตัว (Steady state) หมายถึงระยะเวลาที่การออกกำลังกายคงที่, การจับออกซิเจนคงที่, การใช้ออกซิเจนคงที่, ความต้องการออกซิเจนของร่างกายคงที่, และหนึ่งออกซิเจนก็คงที่ด้วย, ซึ่งตรวจทราบได้ด้วยการนับอัตราการหายใจขณะออกกำลังกาย

๕. ปริมาณภาระทางคานงาน (Work load) หมายถึงความหนัก (Intensity) ของงาน คิดเป็นกิโลปอนด์ (Kp) หรือกิโลกรัมเมตรต่อนาที

$$\begin{aligned} ๑ \text{ กิโลปอนด์} &= ๓๐๐ \text{ กิโลกรัมเมตรต่อนาที} \\ &= \text{แรงที่กระทำต่อมวลหนัก ๑ กิโลกรัมด้วยความเร่งปกติของ} \\ &\quad \text{แรงดึงดูดของโลก (Acceleration of Gravity)} \end{aligned}$$

๖. ผู้รับการทดสอบ หมายถึงนิสิตชาย แผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไ้สุ่มตัวอย่างมาเพื่อการศึกษาวิจัย

๗. ผู้ทำการทดสอบ หมายถึงผู้วิจัย